

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej
oraz ustawy o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej
(druk nr 1247)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem opiniowanej nowelizacji ustawy o żegludze śródlądowej, modyfikującej zasady funkcjonowania i zarządzania systemem zharmonizowanych usług informacji rzecznej (RIS) w Polsce, jest umieszczenie RIS w strukturze urzędu żeglugi śródlądowej, obsługującego organ odpowiedzialny za utrzymanie bezpieczeństwa na drogach wodnych, jakim jest dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej.

Dyrektor jako terenowy organ administracji żeglugi śródlądowej, z mocy ustawy o żegludze śródlądowej, jest odpowiedzialny za zapewnienie bezpieczeństwa ruchu na śródlądowych drogach wodnych. W opinii projektodawców uzasadnione jest zatem umieszczenie w strukturze tego organu – Centrum RIS, którego jednym z zadań będzie prowadzenie monitoringu ruchu statków.

W myśl uzasadnienia do rządowego projektu ustawy (druk sejmowy nr 4066) proponowany w opiniowanej ustawie nowelizującej model wdrożenia systemu RIS, zakładający rezygnację z funkcjonowania Centrum RIS jako samodzielnej jednostki budżetowej i umiejscowienie go w strukturze Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Szczecinie, zmniejszy obciążenie budżetu państwa z tytułu planowanych kosztów jego funkcjonowania RIS.

Jak wynika z uzasadnienia regulacje ustawy z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej, wdrażającej do krajowego porządku prawnego przepisy dyrektywy 2005/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zharmonizowanych usług informacji rzecznej (RIS) na śródlądowych drogach wodnych we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 152) (która przewiduje, że Centrum RIS funkcjonować będzie jako samodzielna jednostka budżetowa) skutkować

będą koniecznością zatrudnienia, w tworzonym Centrum RIS, 20 osób. Proponowane obecnie zmiany, w opinii projektodawców, pozwolą na zmniejszenie tej liczby do 10 etatów tworzonych sukcesywnie w poszczególnych etapach budowy systemu RIS.

Mając na względzie osiągnięcie wskazanych powyżej celów opiniowana ustawa nowelizująca, w art. 2, dokonuje odpowiedniej modyfikacji przepisów ustawy z dnia 4 września 2008 r. W pozostałym zakresie w dziedzinie zarządzania i funkcjonowania RIS ustawa w zasadzie powtarza uregulowania przyjęte w przywołanej powyżej nowelizacji ustawy o żegludze śródlądowej.

W opiniowanym akcie prawnym przewiduje się ponadto zmianę art. 70 ustawy o żegludze śródlądowej ze względu na dodanie nowego dokumentu wydawanego przez dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej – dokumentu zgodności (zgodnie z art. 47e ust. 1), a także koniecznością usystematyzowania opłat za inne dokumenty wydawane przez organy administracji żeglugi śródlądowej, jak również za opłaty, które zostały wprowadzone do tej ustawy przepisami ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (art. 37a ust. 9 i 10). Ze względu na zmiany w zakresie przeprowadzania przeglądów technicznych statków w art. 70 w ust. 2 usunięty został pkt 3, gdyż w chwili obecnej przeglądy techniczne statków używanych wyłącznie do celów sportowych lub rekreacyjnych wykonywane są przez podmioty upoważnione, zgodnie z art. 34j ust. 1 ustawy o żegludze śródlądowej.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów rozdziału 6a, regulujących zasady funkcjonowania RIS oraz przepisów wprowadzających opłatę za wydanie dokumentu zgodności, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa została uchwalona przez Sejm w efekcie rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej oraz ustawy o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej (druk nr 4066).

Pierwsze czytanie projektu odbyło się w dniu 15 maja 2011 r. na posiedzeniu Komisji Infrastruktury. Komisja przyjęła projekt ustawy z poprawkami, które nie dokonywały w nim istotnych zmian z merytorycznego punktu widzenia (druk nr 4188).

II czytanie projektu ustawy miało miejsce na 94. posiedzeniu Sejmu, w dniu 8 czerwca 2011 r. Wobec niewniesienia poprawek, Sejm przystąpił niezwłocznie do III czytania. Ustawa została uchwalona na tym samym 94. posiedzeniu Sejmu w dniu 10 czerwca 2011 r.

III. Uwagi szczegółowe

Ustawodawca postanowieniami ustawy z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej uzupełnił przepis art. 1 ust. 2 ustawy o żegludze śródlądowej, określający jej zakres przedmiotowy, o regulację uwzględniającą, wprowadzone tą nowelą, zasady prowadzenia zharmonizowanego systemu usług informacji rzecznej. Mając na uwadze, że w przepisach ustawy o żegludze śródlądowej w brzmieniu proponowanym niniejszą nowelizacją nie występuje pojęcie "zharmonizowanego systemu usług informacji rzecznej" oraz fakt, iż ustawodawca w myśl regulacji proponowanych w opiniowanej ustawie nowelizującej posługuje się pojęciem "usługi informacji rzecznej" (w szczególności patrz dodawany art. 5 pkt 12 oraz zmiana tytułu rozdziału 6a) proponuje się skorelowanie przepisu dotyczącego zakresu przedmiotowego z terminologią wprowadzaną w ustawie.

Propozycja poprawki:

w art. 1 przed pkt 1 dodaje się pkt ... w brzmieniu:

"...) w art. 1 w ust. 2 pkt 5a otrzymuje brzmienie:

"5a) zasady zarządzania i funkcjonowania usług informacji rzecznej";".

Mirosław Reszczyński

legislator